

Srečno in veselo
NOVO LETO!

Krško, dne 15. 1. 1952.
Leto V. Štev. 1

GLASILO OKRAJNEGA ODBORA OF KRŠKO

OKRAJNI AKTIV IN ZASTOPNIKI UPRAVNIH, ODBOROV IN DELAVSKIH SVETOV OKRAJA KRŠKO

so razpravljali o novem gospodarskem družbenem planu

Razgovor je vodil predsednik Vlade LRS tov. Miha Marinko

Dne 11. I. 1952 je bilo v kino dvorani v Krškem zbranih 200 aktivistov, zastopnikov Delavskih svetov in predsednikov upravnih odborov, ki so razpravljali o novem gospodarskem sistemu, zlasti pa o družbenem planu za leto 1952.

Ob burnem aplavzu je predsednik Vlade LRS tov. Miha Marinko poudaril, da je namen zborovanja predvsem razgovoriti se o tem, kako naj v letošnjem letu funkcionirajo delavski sveti in upravni odbori. Poudaril je nadalje, da je potrebno sistematsko pristopiti k obravnavanju tega predloga, da bi v prvem tromesečju tega leta že delali po novem družbenem planu za leto 1952. Prav zaradi tega je bil ta družbeni plan dan v diskusijo in ni nikjer rečeno, da bo absolutno ta globalni plan v popolnosti ostal tak kot je. Tov. predsednik vlade Miha Marinko je poudaril, da je tudi predsednik gospodarskega sveta Vlade FLRJ tov. Boris Kidrič dejal, da ni rečeno, da morajo vnešene številke biti dokončne.

Obligacije, ki jih imajo republiška in lokalna podjetja so v koriščenju kapacitet produkcijskih zmoglosti in so postavljena na minimum, z ozirom na celotno proceno možnosti dobave surovin, naj si bo doma ali iz inozemstva.

V nekaterih panogah distribucije je plan pod 100%, to je zlasti v predelovalni industriji, višji pa v proizvodnji polsurovin. Kljub vsemu temu pa plan predvideva deficit v našem državnem proračunu. Zakaj to in kako bomo krili ta predvideni deficit? V svetu vlada po krivdi vzhodnega bloka s Sovjetsko zvezo na čelu velika mednarodna napetost. Posamezne države tekmujejo v oboroževanju, vsled česar tudi naša država ne sme zaostajati v naporih, da si ustvari tolikšno obrambno moč, da bo zmožna čuvati naše meje in se zoperstaviti vsakemu agresorju, ki bi se skušal dotakniti naše svobode. To je tudi odgovor na različna vprašanja, zakaj je potrebna visoka vsota v našem državnem proračunu za našo obrambo. Ker pa je interes obrambne moči naše države tudi ostalih držav in narodov, ki si želijo mir, imamo vso pravico zahtevati pomoč v okrepitvi naše obrambne moči. To pomoč že dobivamo in jo bomo zahtevali tudi še nadalje, kar nam je tudi zagotovljeno. Tako se rešuje tudi vprašanje kritja predvidenega deficita.

Poleg tega pa je nujna dolžnost tudi naših podjetij, naše industrije, naše vesplošne proizvodnje, da se ustvarja čim več, da se čim več izdelkov plasira na trg, s čimer se bodo zagotovili dohodki za kritje pasive.

Zavedati se moramo, da lahko šele takrat mislimo na mirno reševanje vesplošnih družbeno gospodarskih in ostalih problemov, ako imamo močno armado in razvito vojno industrijo.

Zaradi tega je ves družbeni plan do podrobnosti izdelan in je urejeno tudi vprašanje virov, ki bodo ta družbeni plan realizirali. Pri nas in v našem notranjem gospodarstvu je še mnogo neizkoriščenih rezerv naše proizvodnje, ki bodo morale soodločiti pri konsolidaciji in utrditvi družbeno-gospodarske moči naše države.

Nadalje je predsednik vlade LRS tov. Miha Marinko obravnaval tudi vlogo delavskih svetov in upravnih odborov, pri čemer je poudaril tudi njihov prispevek k skupnosti. Plačilni fond se ne more manjšati in tudi ne povečati, vsled česar se cene blagu v prvih treh mesecih letošnjega gospodarskega plana ne bodo bistveno spreminjale. Na ta način bomo mogli onemogočiti napake, ki bi se morda vršile na škodo našim delovnim kolektivom. Po sprejetju gospodarskega plana pa bomo prišli na izkoriščanje tudi tistih rezerv, ki še obstajajo.

Mnogo se je že tudi razpravljalo o višini plač delavcev in uslužbencev. To pa je vprašanje naše proizvodnje. Z okrepi-
tvijskega trga, ko bo urejeno vpraša-

nje zakona ponudbe in povpraševanja, bo s tem istočasno porastla tudi kupna moč naših delovnih kolektivov. S tem bo rešeno tudi vprašanje naših plačilnih fondov, o katerih se v zadnjem času mnogo razpravlja. Z dviganjem denarnih prejemkov nikakor ne moremo reševati vprašanja kupne moči potrošnika, ker se s tem istočasno dvigajo tudi cene na trgu, posebno pri privatnih proizvajalcih. Zato je ena izmed rešitev dviganja življenjskega standarda našega delovnega ljudstva v čim doslednejši in kvalitetnejši proizvodnji, s čimer se bo doseglo znižanje cen in s tem avtomatsko povečanje kupne moči delavca in uslužbenca pri istih prejemkih.

sedanjim delom v večini primerih dokazali, da so že napravili »izpit zrelosti«. — S prevzemom podjetij po delavskih kolektivih se je pokazalo, da se je večina še bolj zagrizla v proizvodnjo in izboljšanje prospeha svojega podjetja, ker se dobro zaveda, da bodo od tega tudi sami imeli poleg kolektiva tudi individualno korist.

Glede planov je poudaril tov. predsednik vlade, da se ne smejo sprejeti nerealno, ampak, da se mora pravilno preceniti dejanska zmogljivost produkcije tako po kvaliteti, kakor tudi po kvantiteti. Nikakor se ne sme dogajati, da bi posamezna podjetja prikrivala svojo produkcijsko zmogljivost. To ne bi bilo v škodo le

bomo krepili našo gospodarsko moč in širili proizvodnjo v dobro vsemu našem delovnemu ljudstvu.

Ponovno moramo poudariti, da je povečanje plačilnega fonda odvisno le od povečanja proizvodnje.

Končno je poudaril tovariš predsednik vlade Miha Marinko še vlogo posameznikov vodstva podjetij in ustanov z ozirom na izvrševanje družbenih nalog, ki se postavljajo pred nje.

Navzoči so z navdušenjem sprejeli izvajanja predsednika vlade tovariša Miha Marinka. Sledila je živahna diskusija in je tovariš predsednik vlade na vsako vprašanje posebej in temeljito odgovoril.

Ob zaključku je še poudaril predsednik vlade tovariš Miha Marinko, da bomo mogli uspešno vršiti naše naloge le tako, ako bomo imeli pred seboj politično perspektivo. Naše partijske in frontne organizacije imajo dovolj argumentov za dokazovanje in prepričevanje, ki so jasni in razumljivi tudi za našega slehernega preprostega človeka.

S temeljito poglobitvijo v družbeno-gospodarska vprašanja in našo bodočnost bomo mogli streči vsak oreh, pa naj se nam zdi v začetku še tako trd.

Z našo doslednostjo v borbi za dvig življenjskega standarda naših delovnih ljudi bomo rešili tudi vprašanje naše velike odgovornosti napram naši socialistični domovini, napram družbi in končno tudi napram samim sebi.

Maršal Jugoslavije JOSIP BROZ - TITO botroval na Bojsnem

Družina žmavca Antona in Jožefe iz Bojsnega, KLO Globoko pri Brežicah, je v nedeljo dne 6. 1. t. l. obhajala redko in izredno slovesnost, ko je sprejela odposlanca maršala Jugoslavije, ki je botroval trinajstemu otroku. To ni bilo le družinsko slavlje, marveč praznik celotnega krajevnega odbora, ki je s tem manifestiral vso predanost domovini in svojemu velikemu voditelju maršalu TITU. Skromno in iskreno željo zavednih slovenskih staršev je maršal izpolnil in postal hoter trinajstemu žmavčevemu otroku.

Leta okupacije niso prizanesla tudi tej družini. V težko dostopnih predelih Bojsnega, na tromeji Bizelskega, Pišec in Globokega, je okupator našel svojo žrtev. S šestimi otroki sta zakonca žmavčeva jeseni 1941. leta morala zapustiti svoj domači kraj, pregnana daleč v tujino. Kljub vsemu prestanemu trpljenju se je po dolgih štirih letih družina vrnila na svoj dom, kjer je znova gradila in ustvarjala lepše življenje.

Težko gospodarsko stanje povojnih let žmavca Antona vendar ni oviralo v njegovem delu in nikoli ni bilo slišati nepotrebnega nerganja, saj je žmavec Anton eden tistih slovenskih gospodarjev, ki se poleg pravic zaveda tudi svojih dolžnosti napram skupnosti. Pri vsem delu ga vodi ljubezen do rodne grude in do svojega naroda, kateremu je ota! zvest in je to ljubezen v letih izseljenštva še bolj utrdil. Kako preprosto in iskreno govori o svoji družini, o delu, pa tudi o težavah, ki ga spremljajo v gospodarstvu. Danes pa razbere vsakdo posebno srečo, ki mu žari z obraza, saj se zaveda, da je deležen naklonjenosti največjega sinu jugoslovanskih narodov, smeli bi reči, našega domačina maršala TITA.

Družinske slovesnosti so se udeležili poleg odposlanca majorja Dolanca tudi predstavniki OK KPS Krško, OOOF Krško OILO Krško ter domači zastopniki oblasti in masovnih organizacij.

Ob prisrčnem sprejemu je odposlanec izrekel v imenu maršala TITA najiskrenejše čestitke in voščila ter izročil materi darila za otroka.

Predstavniki oblasti in organizacij so pa skupno s stariši prosili odposlanca, da ponese maršalu TITU najiskrenejše pozdrave in zahvalo za naklonjenost z izrazi najgloblje predanosti svojemu velikemu voditelju.

J. K.

S pavšalnim dviganjem denarnih prejemkov ne bi zato našim delovnim kolektivom ničesar koristili.

Tovariš predsednik vlade se je dotaknil tudi vprašanja določanja plač posameznikom. Delovni kolektivi sami odločajo o višini plač in sicer po dejanski zaslugi posameznika, koliko truda in prizadevnosti je vložil v delo in proizvodnjo, ne bo se pa moglo nagrajevati pavšalno, kar bi bilo le v škodo dviganja naše proizvodnje in s tem tudi življenjskega standarda našega delovnega človeka. Pravilnik o nagrajevanju (plačah) more prej pretresti delovni kolektiv podjetja, delavski svet in upravni odbor, prav tako pa tudi posameznika pri določanju višine in pa zvišanju njegovih prejemkov.

Šele po temeljiti predelavi tega pravilnika od strani delovnih kolektivov in upravnih organov podjetja ter sindikalne organizacije, ga bodo odobrili tudi državni organi. To je novost, ki je do sedaj nismo zasledili še nikjer v svetu in nikjer v zgodovini človeštva še nismo mogli zaslediti, da bi se upali oziroma hoteli pristopiti k reševanju nagrajevanja po dejanskih zaslugah. Mi se dobro zavedamo, da nam birokratski način reševanja tega vprašanja ne bi prav nič koristil, da bi socialistična zavest zastala le v škodo naše delavske skupnosti.

To reševanje lahko mirno zaupamo našim delovnim kolektivom, delavskemu svetu in upravnim odborom, ki so z do-

skupnosti, le kolektivnim proizvajalcem, ampak prizadetemu podjetju samemu.

V zvezi z izboljšanjem in povečanjem življenjskega standarda se moramo zavedati, da stojijo pred nami v letu 1952 še mnoge naloge z ozirom na ključno kapitalno izgradnjo. Ko bo rešeno to vprašanje, ki je eden izmed pogojev naše gospodarske samostojnosti, razvoja in moči, bomo mogli uspešneje pristopiti tudi k povečanju življenjskih pogojev naših delovnih ljudi. Istočasno z dokončevanjem kapitalne izgradnje izpolnjujemo tudi obveze do naše obrambne moči, pri čemer ni in ne more biti diskusije.

Zavedati se moramo, da smo pričeli naše državno gospodarstvo po osvobojenju čisto iznova, da smo podedovali le ruševine in pa klavrne ostanke predvojne lahke industrije. Tudi naš delovni kmet, ki prevzema zadolženo in zanemarjeno posestvo, se mora boriti z različnimi težavami, preden ga napravi na zadovoljivo in zaželeno višino. Tako je tudi z državnim gospodarstvom. Tudi tu so težave, pri čemer morajo poprijeti vsi pošteni državljani, vsi delovni kolektivi, da se spravi državno-gospodarski voz na čisto, kar je tudi pogoj izboljšanja in dviga življenjskih pogojev delovnih ljudi.

S kvaliteto in kvantiteto naših proizvodov si moramo zagurati trg, kamor bomo stavljali naše proizvode. Ustvariti si moramo lastno surovinsko bazo in si zagurati zadostno količino deviz, s katerimi

O nekaterih vprašanih političnega dela mladinske organizacije

Današnja enotna mladinska organizacija Ljudske mladine Jugoslavije je plod dolgoletnega vztrajnega političnega dela naše Partije med širokimi mladinskimi množicami. Združitev SKOJ-a in Ljudske mladine v enotno organizacijo Ljudske mladine Jugoslavije so bili dani široki pogoji, da se nova organizacija nadalje razvija kot politična organizacija, ki ima nalogo in namen v svojih vrstah združiti vso mladino Jugoslavije, jo vzgajati na socialističnih principih in izaktivizirati za aktivno sodelovanje pri graditvi socializma pri nas. Ljudska mladina Jugoslavije je v bistvu komunistično vzgojna organizacija in vzgoja njenih članov mora temeljiti na osnovi materialističnega svetovnega nazora in znanstvenega socializma.

Poglobljanje socialistične demokracije, kakor tudi stopnja razvoja organizacije sta zahtevali, da organizacija v marsičem spremeni oblike dosedanjega dela. Iz ozkega sestankarstva in suhega političnega dela je treba preiti na široko vzgojno delo, upoštevajoč pri tem vse elemente potrebne za pravilno delo. Vpliv mladinske organizacije, kot politične organizacije je treba razširiti povsod tam kjer živi in dela mladina. Organizacija je treba približati željam in potrebam mladine, ki pa so zelo različne med kmečko, delavsko in šolsko mladino. Boriti se moramo proti slehernim šablonam in vzgojnemu receptom, ki imajo namen utesniti delo organizacije, a obenem paziti in čuvati njen karakter.

Danes lahko ugotovimo, da nekatera naša osnovna vodstva, tako partijska, mladinska in ostala spričo poglobljanja socialistične demokracije nepravilno razumejo nadaljno vlogo mladinske organizacije. Največkrat je temu vzrok neznanje perspektive razvoja, a tudi razni sovražniki hočejo izkoristiti demokracijo za uresničitev svojih teženj, da bi zajadrili nazaj v stare vode. Pojavljajo se celo vprašanja ali je mladinska organizacija kot politična organizacija poleg že obstoječih društev, kot je primer Kapele, sploh še potrebna ali ne. Delo organizacije se hoče mnogokrat zreducirati zgolj na društvene oblike dela, kot je kulturno prosvetno in zabavno delo in slično, a obenem se pozablja, kar je osnovno, da je mladinska organizacija politična organizacija, da je ona zrasla iz naše ljudske revolucije, da je naslednik bogatih tradicij SKOJ-a.

Naša skrb, da nudimo mladini vsestransko možnost udeleževanja in sodelovanja v raznih društvih in klubih, ne sme zmanjšati naše odgovornosti za delo mladinskih aktivov. Mladinski aktiv mora združevati vso mladino, tudi ono iz društev, on mora postati političen voditelj

mladine in kot tak tudi zavzeti svoje stališče do vseh pojavov in problemov, ki se pojavijo. Posebno danes, ko si vsi sovražniki, a predvsem še kler, poizkušajo pridobiti svoj vpliv posebno na mladino, mora biti naša naloga okrepiti vlogo mladinske organizacije. V njena vodstva voliti najboljše, najbolj sposobne mladince, ki bodo znali v organizacijo vnašati več pestrosti, a obenem nadalje razvijati in krepijo Ljudsko mladino kot politično vzgojno organizacijo in vzgajati lik novega državljanca, pripravljenega in sposobnega nadaljevati našo ljudsko revolucijo do popolne izgraditve socializma.

O prazniku

NAŠIH NAJMLAJŠIH

Kakor vsako leto tako so tudi letos praznovali vesel praznik naših najmlajših ob novoletni jelki skoraj po vseh šolah, nekaterih podjetjih in ustanovah.

Na splošno lahko rečemo, da kljub nepopolnim poročilom iz vseh krajev našega

Tudi Brešice je obiskal »dedek Mraz«

Organizacija AFŽ Brešice, ki je skoraj vse leto spala, se je zadnje čase zbudila iz sna in se razveseljivo razgibala. Na novembrske in decembrske sestanke, na katerih je bilo predvideno predavanje o vzgoji otrok, žene sicer niso prišle, toda pri pripravah za Novoletno-jelko so bile prav aktivne. Saj je pa tudi bilo treba stopiti na plan, ker je čakalo obdaritve nič manj kot 1000 predšolskih in šolskih otrok iz področja MLO Brešice, KLO Brešice okolica in Krške vasi poleg otrok v bolnici. Marljive članice AFŽ, med njimi nekatere zelo požrtvovalne, so zbrale znesek 46.310 dinarjev ter nekaj materiala in s pomočjo osnovno šolskega učiteljskega zbora pripravile darila. Nakupile so

čokolado, bonbonov, fig in rožičev ter napekle peciva.

Da so lahko obdarile toliko otrok, je zahvaliti krajevna podjetja in ustanove, ki so se izkazali uvidne in radodarne kot vedno ob takih prilikah. Za prireditve samo so tovarišice na gimnaziji skupno s pevovodjem pripravile spored, v katerem je bilo nekaj prav dobrih pevskih, glasbenih, folklornih in drugih točk. Najmlajši cicibani in pionirji so s posebnim navdušenjem pozdravili dedka Mraza.

Po obdaritvi so člani JA prikazali življenje ob partizanskem ognju, na kar je bilo predvajanih nekaj dobro izbranih kratkih otroških filmov. Pohvaliti je treba tudi upravo Doma JA, ki je za to prazno prepustila mladini svoje prostore, čeprav so bili temu namenu pretesni. Kljub nevšečnostim, ki so nastale zaradi tega, so bili otroci s svojim praznikom zadovoljni.

Ob zvončkanju kraguljčkov se je odpeljal dedek Mraz še v bolnico, da je tudi tja prinesel malo veselja.

Velik uspeh miličnikov na Senovem

Pred dnevi se je iz senovskega rudnika poslovila skupina 24 miličnikov, gojencev šole Ljudske milice z Begunj, ki so priskočili na pomoč rudarjem v njihovem plemenitem prizadevanju, da za našo skupnost oskrbe čimveč premoga. V mesecu novembru in decembru, v času, ko so miličniki sodelovali s senovskimi rudarji, so s svojo vestnostjo, marljivostjo, točnostjo in predvsem s svojim iskrenim tovarištvom pridobili polno zaupanje in ljubezen rudarjev, ki jih bodo težko pogrešali.

Prekoristno se je delo miličnikov najbolje pokazalo s tem, da je skupina v času svojega bivanja v rudniku, z zavdanja vrednim elanom, opravila visoko število 1088 ur nedeljskega in prekournega dela, normo pa dosegla s 114,5%, kar še pridobi na vrednosti, če upoštevamo dejstvo, do so tovariši pač prvič zgrabili za rudarsko delo, katero terja mnogo vaje, napora in samopremaganja. Njihov ogromni delovni uspeh pač najbolje kaže množina 4.061 ton premoga, ki so ga polni delovnega poleta in poguma v tej dobi nakopali.

Uprava rudnika jim je pri odhodu pripravila skromno, vendar pa priručno slovesnost, pri kateri je skupini kot celoti, poleg tega pa vsakemu njenemu članu, še posebej poklonila pismeno priznanje v znak hvaležnosti in trajen spomin tega edinstvenega tovarištv. S. G.

okraja, da je bila letošnja novoletna jelka bogata in je glavno breme v pripravah za pogostitev nosila organizacija AFŽ. Seveda se moramo zahvaliti tudi sindikalnim organizacijam in podjetjem, ki so prispemale lepe vsote, ne smemo pozabiti tu-

poskrbeli za novoletno veselje našim otrokom. V Dobravi je bila preteklo leto najboljša izvedba praznika novoletne jelke v našem okraju — letos pa nič. Kje je vzrok? Organizacije in podjetja kakor tudi matere ne bi odrekle pomoči, če bi kdo akcijo začel, ni se pa nihče znašel, ki bi imel v srečo nekaj ljubezni do najmlajših, tako so ostali letos otroci v tem kraju brez veselja in zabave. Tudi v Bušehi vasi ni bilo nič za okrepčati, česar se pa otroci najbolj vesele.

Nekoliko večjo skrb in ljubezen do otrok pa so pokazale organizacije in podjetja v Sevnici, kjer so zbrali za novoletno jelko 100.000 dinarjev. Obdarovanih je bilo 968 šolskih in predšolskih otrok. Posebno pa bodo ostali otroci hvaležni ženam za požrtvovalno delo in materinsko ljubezen.

Tudi v Senovem kljub temu, da je zelo veliko otrok, je bilo za vse dovolj veselja, predvsem pa se je zahvaliti upravi Rudnika za denarni prispevek 10.000 dinarjev.

Sv. Anton je daleč v hribih, kjer ni podjetij, ki bi lahko z denarjem prispevala, vendar sta šola in AFŽ pripravili skromno obdaritev in kulturni program.

Velika Dolina leži daleč na koncu našega okraja, vendar pa šola in organizacije niso pozabile na otroški praznik. Po končanem kulturnem programu je bilo obdarovanih 315 šolskih in 89 predšolskih otrok. Pogoščene so bile tudi mamice, ki so prišle s svojimi malčki.

Na Čatežu, Artičah, Cerkljah, Leskovcu in Vidmu ob Savi so bili naši otroci prav zadovoljni in so hvaležni za ves trud organizacij AFŽ. V Leskovcu so praznovali novoletno jelko prvič v novem združenem domu, kjer je bilo poleg kulturnega programa obdarovanih cca 600 otrok, za kar je pohvaliti matere, organizacijo AFŽ in učiteljsvo Leskovca.

V samem Krškem so žene pripravljale za novoletno jelko že več mesecev. Že v poletnih mesecih so kupile volno iz katere so spletle 116 parov nogavic za malčke. Spletle bi jih lahko še več, če bi vse poprijete za delo kot so nekatere žene. Pri pletenju so pokazale dobro voljo matere z več otroki tako, da so poleg dela doma v gospodinjstvu napletle še nekaj parov nogavic za novoletno jelko. Vse te žene in matere moramo pohvaliti, da so

Pravilna uporaba kmetijskih strojev dviga gospodarsko moč naše skupnosti

Ko je nemški rajh pognal našega kmeta iz posameznih vasi našega okraja in še nekaterih sosednih okrajev, predvsem iz trboveljskega, v skupnem številu nekako 75.000 ljudi. V izpraznjene vasi so se naselili pripadniki odnosno kočevski Nemci, ki so bili priključeni k velikemu in nepremagljivemu rajhu ponemčeno naše zemlje.

Nemci pa so za podvig in napredek gospodarstva v našem Posavju polagali mnogo važnosti, prikazati napredno gospodarstvo našega Posavja, zato so ravno v te kraje poslali veliko kmetijskih strojev vseh vrst, s katerimi so nameravali pomagati svojim nekdanjim pregnancem, katere so naselili v najlepše predele našega Posavja.

Stvar pa se je zgodila tako, da smo mi obračunali s temi nasilneži, ki so se hoteli polastiti za vedno naše zemlje. Stroji pa so ostali nam, s pomočjo katerih smo obračali prve brazde rodne grude, ko smo se vrnili nazaj pod svoj domači krov.

V Brežicah je bila po osvoboditvi pod okriljem Posavskega odbora za obnovu gospodarstva ustanovljena velika delavnica v zasilnih prostorih, katera je izvršila popravila kmetijskih strojev in so jih izročili svojemu namenu za obdelavo naše zemlje v prvih povojnih letih. Pozneje pa so bili ti stroji porazdeljeni kmetijskim traktorskim postajam in tudi privatni kmetje so jih mnogo prevzeli proti ocnitvi.

Ko pa sedaj hodi človek po naših vaseh mu padajo v oči vsepovsod podedovani kmetijski stroji, ki stojijo brez pravega gospodarja, izpostavljeni vsem vremenskim neprilikam in končnemu propadu. Takih primerov je pri nas zelo veliko, malo si jih oglejmo pa bomo videli, da je res: v Črešnjicah stoji na nekem dvorišču

sejalni stroj že več mesecev z zlomljenim kolesom, ki ga je razbil neki traktorist, pri Unetiču na Gorici drug sejalnik, ki je sicer pokvarjen, pod žadovinkom v smeri proti Zupančiču pri nekem kozolcu propada na dežju tretji sejalnik, v Kapelah za Vogrinčevim hramom se nahaja izkopač za krompir, v Črncu v bližini neke gostilne se nahaja krožna brana že od spomladi, ko je traktorist nehal orati njivo, na kateri je bila posejana koruza. Vendar pa še ni vse, kar je naznačenega, takih in podobnih primerov je še mnogo, katere ne mislim več naštevati.

Na opozorilo nekega, zakaj pustijo, da stroji propadajo in da so izpostavljeni vsem vremenskim neprilikam mi odgovorili: »Saj so državni«. Vprašajmo se, čigavi so če so državni? To se pravi z eno besedo, da so naša skupna last vseh nas in, da je naša skupna skrb vsakega posameznika, da opozarjamo koristnike, ki jih ne znajo ali nečejo čuvati, da se takim uporabnikom, če mislijo z njimi v bodoče tako ravnati odvzamejo in se dajo ustanovam odnosno državnemu ali združenemu sektorju v izkoriščanje in pravilno čuvanje. Vendar pa bomo tudi te mogli v mnogih primerih učiti kako skrbno je potrebno gospodariti s stroji, ki niso nikaka zaplemba nemškega okupatorja, temveč se izražajo v njih naši žulji delovnih ljudi, kateri so bili od strani okupatorja oropani svoje lastnine, na osnovi tega imetja pa so bili poslani kmetijski stroji na našo zemljo s katerimi so Nemci hoteli nadomestiti pridne in nepogrešljive delovne ljudi. Zato se moremo tega tem bolj zavedati in skrbno gospodariti z njimi, da bodo nam čim dalje služili in da si bomo razbremenjevali delo in večali kmetijsko proizvodnjo. ni.

Dopisujte v

„Naše delo“

Popis živine v januarju 1952

Na podlagi odredbe predsednika Gospodarskega sveta vlade FLRJ (Uradni list št. 52/51 z dne 16. XI. 1951) se bo izvršil v času od 16. do 20. januarja t. l. v vsej državi popis živine, perutnine in čebelnih panjev. Obenem bodo popisane tudi površine zemljišč in člani gospodinstev.

Živinoreja je ena najvažnejših panog v kmetijstvu, zato si vsaka napredna država prizadeva, da ima pregled o njenem razvoju. Najboljši način za ustvaritev takih pregledov so popisi v krajših ali daljših časovnih razdobjih.

V bivši Jugoslaviji so popisovali živino leta 1921 in 1931, v času med temi popisi pa so stanje živine ocenjevali. Po osvoboditvi se je izvršil prvi popis živine v decembru 1945, nato pa vsako leto v decembru ali januarju, razen v letu 1948.

Pri prvem popisu smo posredno ugotovili vojno škodo v živinoreji, v naslednjih letih pa smo živino popisovali, da smo dobili podatke za planiranje v živinoreji, da smo kontrolirali izvršitev planov oziroma spremljali razvoj živinoreje.

Z letošnjim popisom bomo predvsem ugotavljali v koliko se je živinoreja opomogla od posledic hude suše v letu 1950 in

kako vplivajo na razvoj živinoreje novi gospodarski ukrepi naše vlade (n. pr. ukinitve obveznih odkupov živine, mleka, masti itd.).

Nekateri mislijo, oziroma tu in tam se širijo govornice, da bodo podatki popisa osnova za obdavčenje. To pa nikakor ne drži, saj bo v novem finančnem sistemu odpadla doseganja dohodnina in se bo davke plačeval po velikosti in kakovosti zemljišč.

S tem popisom bomo zajeli:

a) državna, združna in privatna kmetijska gospodarstva;

b) vse državne, združne in družbene ustanove ter organizacije, ki niso organizirane kot kmetijski proizvajalci, imajo pa živino, perutnino ali čebelne panje;

c) vsa gospodinjstva nekmetovalcev, ki imajo živino, perutnino ali čebelne panje.

Za izvedbo popisa so postavljene popisne komisije, določeni popisni okoliši ter imenovani popisovalci. Dolžnost vseh kmetovalcev, upravnikov državnih in združnih kmetijskih gospodarstev, kakor tudi ustanov in organizacij ter vseh ostalih državljanov je, da dajo popisovalcem točne podatke in s tem omogočajo pravilno ter pravočasno izvedbo popisa.

Pred volitvami občinskih odborov OF

Volitve vaških odborov Osvobodilne fronte so v glavnem za nami. Osnovne organizacije OF imajo sedaj svoja vodstva, ki bodo v tem letu vodila njihovo organizacijsko življenje kakor tudi politično udejstvovanje. Predvsem bo naloga teh vaških odborov OF podpirati in sodelovati v naporih naše oblasti, da bi se decentralizacija našega gospodarstva čim prej ter v čim lepšem redu izvršila. Ta decentralizacija postavlja namreč pred vse ljudstvo kakor pred vse dolovne kolektive konkretno velike naloge, ki jih bomo lahko izvedli le ob popolni pomoči ter sodelovanju vsega naroda, predvsem pa članov naše vseljanske politične organizacije — Osvobodilne fronte.

Sprostitev gospodarstva, uvajanje računa na vseh področjih naše dejavnosti pa spremlja tudi reorganizacija naše uprave. Gospodarski račun, rentabilnost, smotrno izkoriščanje razpoložljivih sredstev, črpanje dosedaj skritih rezerv — to so osnove naše gospodarske politike. Njena perspektiva je uravnoteženje gospodarske moči z razpoložljivimi blagovnimi fondy in s tem v bodočnosti dvig splošnega življenjskega standarda.

Dosedanje teritorialno upravne enote — krajevne ljudske odbore, bodo zamenjali občinski ljudski odbori. Na drugem mestu smo že razpravljali o vzrokih ter prednostih bodoče ureditve ter ni potrebno, da na tem mestu govorimo o tem.

Da bo Osvobodilna fronta z novimi občinskimi ljudskimi odbori lahko tesno sodelovala, je organizacijsko nujno, da imamo tudi občinske odbore Osvobodilne fronte, kakor smo prej imeli krajevne odbore OF. Krajevni odbori OF so sicer več ali manj imeli vlogo koordinacijskega telesa, ki je delo vaških odborov OF le nekako vsklajal, ni pa imel tak krajevni odbor OF direktnega obsega delovanja.

Bodoči občinski odbor OF pa ne bo samo koordinacijsko telo, pač pa bo imel direkten poseg v politična, organizacijska ter gospodarska vprašanja svojega teritorija. Bo torej predstavljal živo telo.

Vsled tega tudi ne bomo volili občinskih odborov OF tako kakor smo prej sestavljali krajevne odbore OF. Krajevni odbori OF so bili le nekak plenem vaških odborov OF, v njih so bili zastopniki posameznih vaških odborov. Zato je bila tudi vloga prejšnjih krajevnih odborov drugačna kakor pa jo bodo imeli občinski odbori Osvobodilne fronte.

Občinske odbore OF bomo volili tako, kakor smo volili vaše odbore OF. Izvoljeni bodo na občnih zborih vseh članov OF in sicer s tajnim glasovanjem. Takih občnih zborov bomo seveda imeli na teritoriju občinskega odbora OF več, ker bi bilo praktično težko izvedljivo, da bi se vsi frontovci iz ene občine zbrali na en

občni zbor. Vsak vaški odbor OF bo v občinski odbor OF volil člane iz svojega območja, le sekretar in predsednik občinskega odbora OF, ki se bosta volila neposredno, bosta voljena na vseh teh občnih zborih.

Jasno je, da je treba tem volitvam posvetiti mnogo pozornosti. Predvsem je treba gledati na politično aktivizacijo vsega članstva ter prikazati važnost vloge in važnost nalog, ki jih bo občinski odbor

Nekaj iz dela naših kmetijskih zadrug

V zadnjem času opažamo več zanimanja nekaterih kmetijskih zadrug, ne samo v trgovini temveč tudi v ostalih dejavnostih, katere naj kmetijske zadruge razvijajo.

Zelo dobro se razvija Kmetijska zadruga v Velikem Kamnu. V teku zadnjega leta so dogotovili mestno tehtnico, odprli mesarijo in gostilno, dali pregledati govejo živino članov in organizirali rodovniško knjigovodstvo. V letošnjem letu pa imajo namen organizirati združno mlekarstvo, v kateri se bo tudi vršila predelava mleka. Za te uspehe se zadržniki v mnogočem zahvalijo svojemu predsedniku Miru Tonetu, ki s svojim delom doprinaša k razvoju zadruge.

V Globokem pa so kupili traktor. Denar so zbirali od članov, zadruga pa jim je kupila traktor, kar je vsekakor posnemanja vredno. Pa ne samo za traktor, ampak tudi za druge kmetijske stroje in naprave, katere naj bi nabavile, če pa nimajo dovolj sredstev jih pa naj zberejo od svojih članov.

Tudi v Kostanjevici želijo nabaviti traktor. V ta namen pripravljajo drva, katera nameravajo izvoziti in tako priti do tega koristnega stroja. Nabavili pa bodo tudi mlatilnico. Člani to iniciativo upravnega odbora toplo pozdravljajo in bodo tudi sigurno nudili vso pomoč.

Na Studencu pa bo kmalu zasvetila elektrika in to kar v petih vaseh na področju Kmetijske zadruge Studenec nankrat. Tudi tu leži večina dela na elektrifikacijskem obdobju pri kmetijski zadrugi, ki je zelo agilna in zna premostiti marsikatero oviro. Člani vneto sodelujejo pri izvedbi vseh del in bodo po izvršenem delu pripravljali v okviru svoje zadruge začeti zopet kaj koristnega.

Tu je samo par primerov konkretnega dela kmetijskih zadrug. Potrebno je, da člani tistih kmetijskih zadrug, kjer se še takih koristnih stvari niso lotili, vprašajo svoje upravne odbore, kaj mislijo in pa tudi dajo iniciativo, kaj napraviti v posameznem primeru. Predvsem pa naj bo to predmet razpravljanja na letošnjih občnih zborih, kateri se bodo v bodočih tednih povsod vršili.

OF moral reševati. Praksa nas uči, da je bilo delo vseh organov oblasti najboljše tam, kjer so bile naše množične organizacije delavne ter so se svojih nalog v celoti zavedale.

Če bomo imeli pred očmi te perspektive, potem bomo brez dvoma na volitvah izvolili take občinske odbore Osvobodilne fronte, ki bodo v bodoče delali v smislu tistih idealov, za katere se je Osvobodilna fronta borila ves čas svojega obstoja.

Preberite tudi to!

Opozarjamo vse naše naročnike, da ne bomo več posebej izterjevali zaostale naročnine, pač pa bomo dolžnike predali našemu pravnemu zastopniku. To pa nam je zelo neljubo in upamo, do bodo stvar prav razumeli.

V slučaju pa, da Vam ni dana možnost za nadaljno naročnino Vas naprošamo, da nam noveletno številko pošljete nazaj s pripisom na gornjem robu prve strani: »Ne sprejem več«. Ostale pa, ki ne bodo poslali številke nazaj, bomo še vnaprej hvaležno smatrali za naše stalne naročnike.

Vsi, ki bi se na novo želeli naročiti na naš list, naj na pošti dobijo položnico in nakažejo vsoto za najmanj četrletno naročnino, zadaj pa naj napišejo točen naslov s pripombo »Nov naročnik«.

Uredništvo je prepričano, da bodo dosedanj naročniki še vnaprej zadovoljni z našim listom, in se bo trudilo, da bodo številke redno izhajale in da bo časopis prinašal novice, katere bodo gotovo zanimale naše naročnike.

Cena celoletni naročnini je 144 din, polletna 72 din, četrletna pa 36 din.

ALI ŽELITE DOBIVATI NAŠ ČASOPIS BREZPLAČNO?

Brez pomisleka Vam ga bomo redno pošiljali, če dobite za naš list 30 novih naročnikov, ki bodo celo leto vnaprej plačali naročnino.

Kdor pridobi 30 novih naročnikov, naj našemu uredništvu pošlje njihova imena, točne naslove, kakor tudi svoj točen naslov. Po prejemu nakazanih naročnin, postane zbiralec novih naročnikov naš redni naročnik.

OBVESTILO DOPISNIKOM

Obveščamo in naprošamo vse naše cenjene dopisnike, da vsled rednega tiska našega časopisa dostavijo svoje članke najkasneje do 9. v mesecu in to za prvi izvod z mesecu, za drugi izvod pa do 24. v mesecu. Isto tako priporočamo, da tudi razne uradne objave, reklamne inserate, osmrtnice in podobno dostavljate do zgoraj navedenih rokov.

Z videmskimi taborniki na dopust

(Nadaljevanje)

Čim je bilo kolo zakrpano smo se poslovili od prijaznega starčka in nadaljevali pot. Padal je že mrak ko smo prišli

Potapljam se Foto Novak

do Senja, toda tik pred mestom sem predril svoje kolo. Ker je že bilo precej mračno, so ostali šli idalje, da poiščejo primerno mesto za šotor, a jaz sem pa v naglici krpal. Toda v tej naglici sem opazil samo eno predrtto mesto, ki sem ga tudi zakrpal, v stvari jih je pa bilo več. Nazaj se je pripeljal France z namenom, da mi pomaga. Medtem pa je bilo že pošteno tema, tako, da se ni dalo nič narediti in krenil sem peš v mesto. Kasneje so mi ostali pripovedovali, ko so se peljali skozi Senj, so jih domačini burno pozdravljali, misleč, da je to tista grupa, ki je najavljena, da bo dajala predstavo. Morali so jih, resnici na ljubo razočarati. Predno smo legli k počitku, smo se okopali v morju, kar pa je blagodejno vplivalo na naša izmučena telesa.

Ves dnevni napor je bil pozabljen. Po skromni večerji smo legli. Bili smo zelo trudni in seveda takoj zaspali. Toda ni nam bilo usojeno vso noč mirno prespati. Najprej nas je obiskala mačka, ki je stikala po naši skromni zalogi hrane. Zbudila nas je, ko je prevračala našo prtljago. Pregnali smo jo in zaspali, toda ne za dolgo. Iz sna nas je vrgel močan grom, njemu je pa sledila zelo jaka burja. Sila vetra se je vedno bolj stopnjevala in mislili smo že, po nas bo. Odnoslo bo šotor in nas v morje. Tu sta se izkazala Lojzek in Janez. V kopalkah sta šla ven in na novo privezovala šotor na količke, tako, da ga burja ni mogla odnesti. Čez nekaj časa se je burja umirila in s strahom smo zaspali, misleč, kaj nas bo še iznenadilo v Senju to noč. Toda bilo

Prijeten počitek Foto Novak

ni nič. Jutro je bilo lepo in sončno in smejali smo se dogodkom pretekle noči. Posebno smo se smejali na račun našega

Franceta, ki ga nikakor nismo mogli zbuditi v viharni noči, da nam pomaga držati šotor. Senjska burja se nam je prišla predstaviti, saj je znana v celem Jadranu. Pomorci pravijo, da se burja rodi v Senju, v Bakru poroči in v Trstu umre. Dopoldne smo se kopali, a popoldne, ki je bilo oblačno, smo si ogledali grad Nehaj in samo mesto, ki je zelo staro in ima zelo pestro zgodovino. Pripovedovali so nam, da je v prvi polovici 15. stoletja ogrski kralj Matija zasedel frankopanski Senj z namenom, da se brani pred Turki in Benečani. V 16. stoletju so pa prišli po padcu Klisa Uskoki v Senj in se hrabro borili zoper Turke. Ko so se pa oni in Benečani nekako spajdašili so bili. Uskoki predani na milost in nemilost. Začeli so ropati benečanske ladje, in s tem slabiti benečansko moč na Jadranskem morju. Benečani se niso upali več ploviti ob obali in mornarji so si voščili srečno pot s »Čuvaj se senjske roke«, kar je pomenilo kot opozorilo na nevarnost, ki jim preti v Jadranu. Da je bil Senj res tako močan nasprotnik Benečanom in Turkom smo se prepričali, ko smo videli grad Nehaj, obdan z zidovi, ki so debeli 3—4 m. Ogleдали smo si vsega. Splezali smo na vrh, od koder se nam je nudil krasen razgled daleč po morju. Na grajskem dvorišču ob vodnjaku so vzdane tri izklesane kamnite table z grbi. Med grbi je grb generala Lenkoviča z vklesano letnico 1558.

Naslednja noč je bila mirnejša in ni obstajala bojazen, da nas zopet obišče burja. Prvotno smo nameravali od tu preko Velebita in Gackega polja na Plitvice, toda kmalu smo se premislili in šli še malo z ladjo. Vstalo je lepo, sončno jutro in pripravljali smo se na daljno pot. Na parobrodski agenciji smo pravočasno kupili karte, in v pristanišču čakali na ladjo. Tu smo bili predmet ogledovanja, saj je senjska mladina prišla

ogledovati naš tabor prejšnji dan, seveda hoteli so nas videti še tako ofižno. Toda nismo se veliko zmenili za to, temveč smo se zanimali za ribiče, ki so pravkar prispeli z lova. Njihov plen je bil zelo pester in čudili smo se, kakšne živali živijo vse v morju. Posebno nas je zanimala žaba, ki je izredno grda žival. Opazovali smo, ko so jo čistili. Bila je dolga čez pol metra in težka po mnenju ribičev 12—15 kg. Pravijo, da je meso zelo okusno. V drobovju je imela še neprebavljene morske rake in ribe. Še celo v gobcu je imela dva raka, velika kot dlan. V mreže so se vjele tudi sipe vseh veličin in ribiči so se skoraj stepli zanje. Kaj hočemo — razni ljudje — razni okusi. Okoli pol 12. ure je vendar prispela ladja, ki pa je bila že polna. Pustili smo, da so vsi prej izstopili in vstopili in nato smo šli mi z našimi kolesi. Vgnezdili smo se na prednji del ladje in si tam uredili prijeten prostor za osemurno potovanje po morju. Bilo je lepo, sonce je pripekalo, a le veter je blažil to vročino. Ko smo se vozili ob otoku Rabu, smo opazili, da za nami prihaja nevihta. Ko pa je ladja zavila proti mestu Rabu je nastal zelo močan veter in sonce se je skrilo za oblake. Morali smo se pripraviti na nevihto in nemirno morje. Kolesa smo privezali ob ograjo ladje, da nam ne bi padla v morje. V pristanišču je bilo nekoliko boljše. Toda začelo je grmeti in padale so debele kaplje. Videli smo, kako je odprto morje nemirno in potniki za Reko so nas v pristanišču s skrbjo spraševali, ako je voznja huda. Po krajšem pristaniku smo odpuli dalje. Srečali smo parnik »Dalmacija« na poti za Reko. Naša ladja, katere ime ne smem izdati, je začela postajati nemirna. Prišli smo v močan nalive in valovi so dosegali palubo.

NOVICE IZ NAŠIH KRAJEV

Kulturni drobiž

Pri Sv. Duhu so ustanovili novo Kulturno umetniško društvo, a v okviru istega, igralno družino, moški pevski zbor in tamburaški zbor. Sedaj se pripravljajo na uprizoritev burke »Trojčkie«.

Tudi na Skopicalah so ustanovili novo kulturno umetniško društvo, ki bo že prihodnji teden uprizorilo dramo »Testamente«.

* * *

Tovariš Vandal je lahko ponosen na svoje skoro trideset letno uspešno delovanje v okviru Ljudske knjižnice Dobova, ki zavzema poleg Sevnice, Sv. Križa in Krškega, eno prvih mest v okraju.

Najboljša knjižnica v okraju ostane pa še vedno v Brežicah. Zasluga gre predvsem tovarišici Zorkovi, ki že več let opravlja delo knjižničarke zelo vzorno in z veliko ljubeznijo do knjig.

* * *

V okviru Ljudske univerze v Krškem, je pretekli teden predavala tov. prof. Fenčeva »O filozofiji — dva svetovna nazora«. Predavanje je bilo zelo zanimivo ter ga je poslušalo preko 70 ljudi, od tega tudi večje število mladine. V živahni diskusiji, ki se je razvila po predavanju, je tov. prof. Fenčeva zadovoljila vse poslušalce z obširnimi odgovori in pojasnili.

Ljudska univerza v Brežicah si je izbrala za svoje tretje predavanje temo: »O Simonu Gregorčiču«.

* * *

Kulturno umetniško društvo Veliki Podlog ima dve stalni igralni družini, ki tekmujeta med seboj predvsem v pogledu kvalitete izvedenih del. Letos je prva skupina že dvakrat uspešno uprizorila

igro »Zadrega nad zadregom«, a druga skupina »Glavni dobitke«.

* * *

Zakaj Kulturno umetniško društvo v Dobovi letos še nič ne igra? Na to vprašanje bi nam najlažje odgovorili Dobovčani sami. Dobova je že vsa leta po osvoboditvi poznana kot nekako kulturno središče ter ima za sabo že lepo število topoglednih uspehov. Le zakaj se letos ne more premakniti iz mrtve točke? Že meseca oktobra so bile prepisane vse vloge za »Desetega brata«, a tudi prepisane vloge za »Pot do zločinca« dele že več mesecev isto usodo. Vse dosedanje prigovarjanje in prošnje igralcev pa ne morejo ganiti režiserja, ki je iz neznanih vzrokov sklenil, da v društvu ne bo več deloval. Dobovčani so še vedno prepričani, da bodo tudi v letošnji igralski sezoni dostojno zastopali tradicije svojega kraja. Pridobiti si bodo skušali novega režiserja, a upajo, da se bo prej ali slej tudi France premislil.

Zakaj je hrana v menzi na Senovem najdražja?

Tako se vprašuje marsikateri abonent, ki se »hočeš-nočeš-moraš« mora hraniti v rudniški restavraciji. Hrana stane namreč 3.740 dinarjev. Verjetno je to najdražja hrana v vsej Sloveniji. Povprečje v drugih menzah našega okraja znaša okoli 2.600 dinarjev.

Kvaliteta hrane je povprečno enaka kakor hrana v drugih menzah. Kar pa se kulturnosti postrežbe tiče, pa so sigurno povsod drugje na boljšem. V rudniški restavraciji lahko abonent mirno čaka pol ure, da ga postrežejo, če se prej ne naveleča in gre sam v kuhinjo kjer si postre-

žev se je Generalna skupščina Združenih narodov podala na počitnice, je v mednarodnem političnem življenju še vedno veliko živahnosti. Predvsem sta bila v zadnjih tednih važna dva dogodka: konferenca o ustanovitvi evropske Armade in pa proglašenje libijske neodvisnosti. Pogajanja za sklenitev premirja na Koreji so postala že tako dolgočasna, da že nihče več ne verjame v iskrenost severnih, da jim je sploh kaj do miru. Največja prepreka je zamenjava vojnih ujetnikov, o katerih severna stran noče dati nobenih točnih podatkov, združeno poveljstvo pa trdi, da so jih tam precej pomorili. Na vsak način pa je danes že jasno, da bodo o miru na Koreji sklepali ali v Moskvi ali pa v Washingtonu.

Konferenca o ustanovitvi evropske armade ni še prinesla nobene jasnosti. Mnenja so deljena, predvsem pa stoji Anglija precej ob strani. Največji problem je udeležba Zahodne Nemčije v tej evropski armadi. Nekatere države, predvsem pa

Francija, pa nič kaj rade ne vidijo, da bi bila Nemčija enakopraven član evropske skupnosti, Nemci sami pa skušajo za ceno svoje udeležbe pri obrambi Zahoda izvititi čim več ugodnosti.

Ustanovljena je bila samostojna Libija. To je bivša italijanska kolonija v Severni Afriki, ki je dobila samostojnost po sklepu Generalne skupščine Združenih narodov. Nova država pa je po vojaških in gospodarskih pogodbah tesno zvezana z Veliko Britanijo, ZDA in s Francijo.

Tik pred novim letom je doživela naša država še eno izzivanje od strani Madžarov. Madžarski vojaki so namreč zasedli naš otok sredi Mure. Vkljub našemu protestu pa se dosedaj še niso umaknili s tega otoka, ki je bil vedno naš.

Velika beda vlada v poplavljenih predelih Italije. Vkljub pomoči, ki jo je nudila vlada ter druge države (tudi Jugoslavija) je priskočila na pomoč poplavljenecem vse stiske le ne morejo rešiti. Številne družine so še vedno brez strehe. Posebno primanjkuje kruha.

Angleški ministrski predsednik Churchill je z zunanjim ministrom Edenom obiskal predsednika ZDA Trumana v Washingtonu. Vodijo se zelo važni gospodarski in politični razgovori, od katerih bo v veliki meri odvisna pot človeštva v tem letu.

Stalin je na novo leto poslal Japoncem poslanico, v kateri izraža svoje simpatije do Japonske. Japonci pa so mu že odgovorili, da bi rajši videli dokaze te naklonjenosti, predvsem pravijo, da jih zanimajo njihovi vojni ujetniki v SZ, ki jih je še okoli 300.000 in jih SZ moče vrniti domov.

Francoska vlada je pred dnevi podala ostavko zaradi gospodarskih težav. Opaževalci so mnenja, da bo vladna kriza zaradi zamotanega notranje političnega položaja zelo dolgotrajna. Več politikov, katerim je predsednik republike pooblaščen sestavo vlade, je ta mandat že odklonilo.

Ob Sueškem prekopu trajajo spopadi med egiptovskimi gverilci in angleškimi četami kar naprej ter terjajo žrtve na obeh straneh. Ni pa izgleda, da bi bila Anglija ali pa Egipt pripravljena popustiti v svojih namelih.

NEKAJ MISLI K NAŠEMU PODLISTKU »Z VIDEMSKIMI TABORNIKI NA DOPUST«

»Zdrav duh v zdravem telesu! Človeka naravi!« To geslo je bilo naše vodilo, ko smo 5. junija 1951. ustanovili na Vidmu ob Savi taborniško družino »Kunaver«. Bilo nas je malo, komaj osem. A naše delo in uspehi kažejo, da nismo izbrali slabo pot. Trije nedeljski izleti v dolino reke Krke in 10 dnevno taborjenje ob Jadranski obali so nepozabni spomini in mamljiva privlačnost drugim.

Prav zato vabimo vse ostale, da nas bo več, da bomo skupno hodili po stopinjah naših borcev za svobodo, naših prvih partizanskih čet — odredov, simbola tabornikov; — za domovino, za boljše bodočnost! K. S.

K I N O K R Š K O

16. 17. januarja barvni angleški film SARABANDA

19. 20. januarja ameriški film ZAPLESIVA

23. 24. januarja ameriški film ZGUBLJENI DNEVI

26. 27. januarja italijanski film BEG V FRANCIJO

30. 31. januarja angleški film BOŽIČNE PUSTOLOVŠČINE

Predstave ob sredah, četrtnih, sobotah in nedeljah. Med tednom ena predstava ob 19. uri; v nedeljo dve predstavi ob 17. in 19. uri.

K I N O S E V N I C A

19. in 20. angleški film BLANCHE FURRY

26. in 27. francoski film PRAZNIK

Fizkultura in šport

Dne 23. decembra 1951. se je odigrala povratna nogometna tekma t. j. finalna za vstop v II. slovensko ligo v Krškem med TD Krško in NK Rakičan in Murske Sobotne.

Za tekmo je vladalo precejšnje zanimanje pa žal zaradi zelo mrzlega vremena se je zbralo malo številnih gledalcev in nekaj mladine, ki so burno pozdravili domače moštvo ter med vso tekmo bodrili domače igralce.

Tekma se je začela ob 14. uri, ki jo je vodil sodnik tov. Drvarič iz Celja. Službujočega odbornika je tudi delegiralo poverjeništvu iz Celja tov. Vagnerja.

Ker je bila to zadnja tekma t. j. finale za vstop v II. ligo, se je pričakovalo zelo ostre igre.

Moštvo domačih je nastopilo zaradi obolenosti vratarja in desnega krilca z mladincem Burja v голу in Žabkarjem na mestu krilca.

Že v 6. minuti je iz hitre akcije Krškega rezultiral prvi gol 1 : 0 za Krško. Kmalu nato je v 9. min. nasprotnik izenačil. Vratar bi ta gol lahko branil. V 11. je zaradi grobega faula desne zveze domačih sodnik tega igralca izključil od nadaljnje igre. Domači so odslej igrali z 10 igralci. V 19. min. je iz krasnega predložka center Anžiček streljal ostro tik nad prečko. Gostje so se začeli uveljavljati z grobo in zelo ostro igro, kar pa sodnik ni znal preprečiti. Gledalci so to opazili ter upravičeno protestirali. V 24. min. so gostje po krivdi vratarja vodili z 1 : 2, dve minuti pozneje so povišali rezultat na 1 : 5. V 28. min. je sledil avtogol po krilcu Žabkarju. Kmalu nato je iz napada gostov bil fauliran krilec Žabkar, ki pa ni znal prenesti tega ampak je igralca Rakičana enostavno oklofotal. Sodnik je igralca izključil. Zaradi grobega faula igralca gostov ni niti opominjal niti izključil t. j. tako kakor je napravil v 11. min. od Krškega. S tem se je končal I. polčas. Rezultat prvega polčasa se je končal 1 : 4 za Rakičan.

V drugem polčasu se je igra še bolj zaostрила. Bilo je več momentov, ko se je za hrbtom sodnika tolklo po nogah brez žoge. Rakičan je ponovil igro iz prve tekme v Murski Soboti. Taka igra je zelo razburila gledalce, ki so se zgražali nad predvedeno igro gostov.

Že v 1. min. so gostje iz naglega prodora povišali rezultat na 1 : 5. Izgledalo je, do bo Krško visoko poraženo.

Krško je igralo z 9 igralci. V 24. min. se je ponudila prilika, da je levo krilo dobilo lep predložek in znižalo na 2 : 5. Strelec je Preskar. Krško je začelo po tem uspehu pritisniti na vrata nasprotnika, že v 31. min. je Anžiček znižal na 3 : 5.

V 40. minuti je Ažiček T. iz krasnega strela povišal na 4 : 5. Iz več nadaljnjih prodorov je izenačenje viselo v zraku, a smola je hotela, da je žoga šla mimo vrat tik prečke.

V 42. min. je bil grobo faulan Anžiček T. po branilcu, ki se je že v M. Soboti izkazal in tudi pri tej tekmi. Anžiček je zaradi razburjenosti udaril nasprotnika s pestjo v obraz. Oba igralca je sodnik izključil. Igra se je nadaljevala, ki pa ni prinesla spremembe rezultata.

Na ta način je Krško v finalu izgubilo možnost se plasirati v II. slov. ligo in to zaradi nediscipliniranosti izključenih igralcev, ki so se v zadnji tekmi pokazali nešportne. Tako je bil ves trud ostalih igralcev, ki so se vse leto borili v prvenstvenih tekmah in dosegli zavirljive rezultate ter s tem zasedli prvo mesto trboveljske skupine in v kvalifikacijske tekme za vstop v II. slov. ligo.

Po igri sodeč nikakor ni zaslužilo moštvo Rakičan zmago. Le pripisati je nekaterim neresnim igralcem Krškega, da so odšli domačini iz igrišča poraženi, namesto slaviti zmago.

Sodnik je dopuščal preostro igro in večkrat oškodoval domače. Če bi že v začetku sodil tako, kot je proti koncu drugega polčasa, bi izpadli vsi neljubi incidenti, katerih žrtev so postali igralci TD Krško.

Nogometna zveza Slovenije je po zaslišanju službujočega odbornika takoj po tekmi kaznovala:

Bizjak Tončka na 1 mesec zabrane igre, Žabkar Jožeta na 5 mesecev zabrane igre in Anžiček Tonija na 3 leta zabrane igre, zaradi prekrškov na tej tekmi.

Nadalje je bil kaznovan branilec Bolkovič do Rakičana na 1 mesec zabrane igre.

Društveni odbor TD Krško bo še nadalje raziskal vzroke krivde posameznih kršiteljev discipline.

že. Tudi se težko kje drugje najde menza, v kateri ne kurijo v zimskem času.

Kalkulacijo hrane so napravili takole:

Rudar zasluži povprečno 6.000 dinarjev, nadomestilo za živilsko bone znaša za rudarja 2.400 dinarjev, rudnik plača tistim rudarjem, ki se hranijo v menzi, še 700 din dodatka. Zaradi tega dodatka je med ostalimi delavci in uslužbenci, ki se ne hranijo v menzi, precej razburjanja, ker bi bili potem takem tudi oni upravičeni do posebnega dodatka, ki se hranijo doma.

Po tej kalkulaciji za rudarja hrana 3.740 din pač ni predraga. Nastane pa vprašanje, kako naj tako ceno plačajo tisti, ki 3.700 din niti ne zaslužijo? Za to se pa nihče ne vpraša. Nihče ne vidi tistih uslužbencev, predvsem prosvetnih delavcev, ki ne morejo priti zvečer na večerjo. Taki ostanejo lepo doma in si mislijo: kako bi bilo lepo, če bi zaslužili danes v novi dobi vsaj toliko, da bi trikrat na dan lahko jedel...

Ni naš namen diktirati upravi rudnika ceno hrani, vkljub temu, da je zaradi povprečne kvalitete ter zaradi podvprečne kulturne postrežbe absolutno predraga. To je stvar njihovega delavskega sveta in upravnega odbora.

Z vsi pravico pa vprašujemo merodajne činitelje na okrajnem ljudskem odboru:

Kaj mislijo ukreniti, da bi se na Senovem lahko odprla še ena menza, v kateri bi se lahko hranili tudi tisti, ki ne zaslužijo po 9.000 dinarjev mesečno ali pa tudi več?

Stoletni življenjski jubilej

Dne 14. tega meseca je na svojem domu na Dobah pri Kostanjevici slavila Neža Martin roj. Pintar svoj veliki jubilej — stoletnico svojega trudapolnega življenja.

Rodila se je v lepem Primorju v Št. Mavru pri sončni Gorici, se poročila z gozdarjem Jožefom Martinom, rodom iz Dunaja in mu sledila na novo službeno mesto v Kostanjevico, kjer sta si za svojo srečo ustvarila lepo domačijo.

Vzgojila sta pet sinov in dve hčeri, od istih pa živi le še sin Karl, kateri je gozdni manipulant v Okučanih in hči Pavlina v Beogradu. Po smrti hčerke Nelke por. Dvoraček, je jubilančka vzgajala njene nedoletne otroke, zato ji še danes izkazujejo vsi vnuki in pravnuki ljubezen in spoštovanje, posebno mala pravnukinja Mimica Dvoraček je njena verna oskrbovalka.

Ni bila lahka življenjska pot naše jubilančke, pogosti so bili udarci usode. Krepka in skrbna delovna žena je premagala vse težkote in si ohranila zdravje do visoke starosti.

K tej izredni in častljivi starosti spremljajo jubilančko najboljše želje vseh prijateljev in znancev iz Kostanjevice v nadi, da so ji usojeni še lepi dnevi do najskrajnejših meja življenja.